

dobro volje, pojó in norčije uganjajo. 21. t. m. so bili le kake 3 ure hoda od Bosniške meje oddaljeni. Velikansk je bil sprejem naših vojakov v Zagrebu, kjer so ostali 2 uri. Tamošnji Slavenci so pripravili na kolodvoru piva in vina toliko, da je vino zadostilo sploh za potrebo; sploh bili so od Hrvatov z gromovitimi živoklici povsod sprejemani. Kedaj prekoračijo mejo, še prav nič ni znano.

— (*V zadnji seji trgovske in obrtnijske zbornice*) je bila med drugim tudi razprava o načrtu nove obrtnijske postave (*Gewerbeordnung*), katerega je c. k. ministerstvo kupčijstva zbornici poslalo v prevdarek in poročanje. Poročal je prvomestnik 1. odseka Treven o predlogih odsekovih, ki je z načrtom ministerskim skoro popolnem soglasen o tem, da tudi v prihodnje more obrtnik biti vsak, naj dotično obrtnijo zna ali je ne zna, ali ima premoženja ali ne, le da naloženi davek odrajuje. To je cele postave bistveni paragraf, zaradi katerega gre blagostan obrtnijskega in rokodelskega stanú čedalje bolj rakovo pot in se pogrezuje v siromaštvo. — Edini odbornik Horak je bil, ki je povzdignil glas zoper obrtnijsko svobodo, zdaj 18 let staro, ki je, če tudi ne sama, vendar večidel kriva siromaštva rokodelskega, čemur glasna priča so konkursi, za katere sodnije dobro vedó. Njegov nasvet: „naj ministerstvu kupčijstva zbornica razodene željo, da temeljito prevdari: ali ni §. 1. na škodo obrtnijstvu in kupčijstvu“, je bil popolnem upravičen, al žalibog, da ni obveljal! In s kakošnim razlogom ga je podrl zbornice predsednik Lukman? Rekel je, da je Horak marsikaj resničnega povedal, al ker ni upanja, da bi zbornica pri ministerstvu prodrla s takim nasvetom, ki podira „obrnitijsko svobodo“, se je popustil ta nasvet. Kaj, gospodje, so-li zbornice obrtnijske le za to, da predlagajo vladi vsako stvar tako, da ji jej všeč, ne pa, da bi odkritosrečno povedale, kar je črv današnjega obrtnijstva? Ali ni današnja velikanska revščina (*Massenarmuth*) tudi deloma kriva tiste pogubne prikazni, ki se „socijalna demokracija“ imenuje, ki sega celó po življenji vladarjev, kar se je nedavno že drugi pot pripetilo nemškemu cesarju. Mar ni „svobodna“ obrtnija hči liberalizma? Revolucija v Parizu je mati svobodne obrtnije, ki je po tem načelo postala liberalnim obrtnijskim postavam? Je li svoboda obrtnijska več vredna kot blagostan ljudstva, ki se kruh služi z obrtnijo rokodelstvom? Če vlade med drugimi žalostnimi prikazni današnjih dni tega ne vidijo, same so krive nadlog človeštva! Zato naj jim to odkritosrečno povedó tisti zastopniki ljudstva, ki so zato poklicani, da odkrijejo resnico.

— (*Banka „Slavija“*), ki ima svoje središče v Pragi, zastopnike pa po vseh Avstrijskih deželah, je ravnokar v tisku na svetlo dala računski sklep za leto 1877., iz katerega se razvidi trdni njen stan, katerega niso omajali denarni polomi preteklih let. Premoženja ima 3 milijone in 52.142 gold. Zavarovancem svojim v različnih razdelkih je lani izplačala 593.992 gold.

— „Dušna pomoč za bolnike“ ni sicer nova knjiga, kajti prišla je na svetlo leta 1855 po g. župniku Zupančiču, ali lepo umevno je pisana bolnikom na tolažbo. Kolikor se je zdaj prodaja, pride na korist Ljubljanski hiralnici, kateri je gosp. pisatelj daroval vse ne še prodane iztise. Cena nevezane knjige je 50, vezane pa 60 kr., in se dobiva pri vratarji hiranilnice pa pri bukvarju Ničmanu.

— (*Prihodnjo nedeljo zvečer*) napravijo narodna društva „čitalnica“ „sokol“ in „dramatično društvo“ na vrtu čitalnične restavracije na korist po odhodu

naših rezervistov v Bosno zapuščenim sirotam tako veliko veselico, kakoršne že davno ni bilo. Čitalnica sodeluje z lepimi pesmami, Sokoli pa se bodo producirali z izbranimi predmeti telovadbe, poleg tega je napovedana velika loterija po blagih gospéh nabranih ličnih dobitkov in pa mestna godba. „Dramatično društvo“ pa pristopi pozneje s keglanjem za dobitke. Čisti dohodek vstopnine, po 30 kr. za osebo, je namenjen gori navedenemu namenu. Posebni razglasijo bodo naznanjali veliki program te veselice, ki se začne ob pol osmih zvečer v nedeljo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Po časnikih gre glas, da volitve poslancev v deželne zbore, ki so dosihmal še bile odložene, bodo v prvi polovici septembra meseca, deželni zbori pa se začno v polovici onega meseca.

— Ministri so šli vsi na odpust, le Atlant dr. Streymayr biva tukaj. Zato velike počitnice vladne.

— Zdaj je tudi Poljak dr. Groholski, ki je ministerstvu pomagal o izvršitvi nove Avstro-ogerske pogodbe, postavljen s častjo skrivnega svetnika, s katero je združen naslov ekselence.

Iz Trsta. — Politiško društvo „Edinost“ je po novih pravilih dobilo vladno privoljenje, da sme zborovati v Trstu in v okolici, na Goriškem in po Istri. — Naj bi društvo po vseh slovenskih okrajinah Primorja dobila na tisoče udov, ki bi bili uporniki čedalje bolj se razširjajočega Lahonstva!

Iz Italije. — Čedalje huje in huje se glasijo izjave proti Avstriji, ki zahtevajo Trst in pa Trient. Po več mestih se napravljajo tabori v ta namen. V Rimu — tedaj v sedežu Italijanske vlade — je bila 14. t. m. velikanska taka demonstracija. Velika truma ljudstva je koračila po ulicah s klicem: „živili Italijanski mesti Trst in Trient!“ Vlada se dela, kakor da bi hotla zabraniti javne agitacije, al želje naroda — pravi — ne more zatreti! — Podoba je po vsem tem, da prej ali pozneje pride to vprašanje na dnevni red.

Iz Jeruzalema „Vaterl.“ se piše, da zastava Ruska vibrá v tem mestu. Veselje je bilo veliko, da so se oglasili zopet zvonovi Ruske cerkve, ki so več let molčali.

O zasedbi Bosne je slišati, da se bo pričela 28. dne t. m. Za njo namenjeni vojaki, kolikor se jih je vojnemu poveljništvu za zdaj treba zdelo, so že vsi nastavljeni ob mejah. Iz stare Gradiške je Turška (redna) posadka se že umaknila nazaj, tam je naših vojakov že toliko nakopičenih, da ni skoro nobenega prostora več. Da še do zdaj nismo v Bosni, krivo je dogovorjenje med Avstrijo in Turško vlado zaradi tega, da se zasedba izvrši s popolnem dovoljenjem s Carigrada. Upirali se — tako je slišati — ne bodo niti Turki niti kristijani vmarširanju Avstrijskih vojakov; le z bašibozuki utegnejo biti sitnosti, kakor se kaže, ker so imeli naši lovci v Dalmaciji že z njimi ravs, pri katerem so jih 120 pobili.

Žitna cena

v Ljubljani 20. julija 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 10. — banaška 10 fl. 49. — turšice 6 fl. 20. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 34. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 3. — ajde 5 fl. 85. — ovsa 3 fl. 41. — Krompir 2 fl. 50 kr. 100 kilogramov.